

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1998/2006
af 15. december 2006
om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 2

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen udstede en forordning om, at støtteforanstaltninger, der ligger under et bestemt loft, ikke anses for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

(2) Kommissionen har i mange beslutninger anvendt traktatens artikel 87 og 88 og bl.a. præciseret støttebegrebet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen har også bekendtgjort, hvordan den forholder sig til et de minimis-loft, under hvilket artikel 87, stk. 1, ikke finder anvendelse, første gang i sin meddelelse om de minimis-støtteordninger⁽³⁾ og senere i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte⁽⁴⁾. På baggrund af erfaringerne med anvendelsen af sidstnævnte forordning og i betragtning af udviklingen i inflationen og bruttonationalproduktet i Fællesskabet indtil 2006 samt den sandsynlige udvikling

indtil nærværende forordnings udløb forekommer det hensigtsmæssigt at revidere nogle af de betingelser, der var fastsat i forordning (EF) nr. 69/2001, og erstatte den med en ny forordning.

(3) På grund af de særlige regler, der gælder for primærproduktion af landbrugsprodukter, fiskeri og akvakultur, samt risikoen for, at selv mindre støttebeløb end dem, der er fastsat i denne forordning, kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, i disse sektorer, bør denne forordning ikke finde anvendelse herpå. I betragtning af udviklingen i transportsektoren, især omstruktureringen af mange transportaktiviteter som følge af deres liberalisering, er det ikke længere hensigtsmæssigt, at transportsektoren er udelukket fra de minimis-forordningen. Denne forordnings anvendelsesområde bør derfor udvides til at omfatte hele transportsektoren. Det generelle de minimis-loft bør dog tilpasses, så der tages hensyn til, at virksomhederne inden for vejgodstransport og personbefordring gennemsnitligt er små. Af samme grund og i betragtning af overkapaciteten inden for sektoren og de transportpolitiske mål med hensyn til trafiktætheden på vejene og godstransporten bør forordningen ikke omfatte støtte til virksomheder, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, til køb af transportkøretøjer. Dette anfægter ikke den positive holdning til statsstøtte til renere og mere miljøvenlige køretøjer, som Kommissionen har givet udtryk for i andre fællesskabsinstrumenter end denne forordning. Under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002 af 23. juli 2002 om statsstøtte til kulindustrien⁽⁵⁾ bør denne forordning ikke finde anvendelse på kulsektoren.

(4) Da der er mange lighedspunkter mellem forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter og andre produkter, bør denne forordning finde anvendelse på forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Hverken de nødvendige aktiviteter på bedriften for at forberede et produkt til det første salg, f.eks. høst og tærskning af korn og forpakning af æg, eller det første salg til forhandlere eller forarbejdningsvirksomheder bør betragtes som forarbejdning eller afsætning i denne forbindelse. Med virkning fra denne forordnings ikrafttræden bør støtte, som ydes til virksomheder, der forarbejder eller afsætter landbrugsprodukter, ikke længere være omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 af 6. oktober 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i landbrugs- og fiskerisektoren⁽⁶⁾. Forordning (EF) nr. 1860/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 137 af 10.6.2006, s. 4.

⁽³⁾ EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

⁽⁵⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 325 af 28.10.2004, s. 4.

- (5) Når Fællesskabet ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har medlemsstaterne ifølge EF-Domstolen pligt til at afstå fra enhver foranstaltning, der kan underminere eller fravige en sådan ordning. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes ud fra prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller bringes på markedet. Den bør heller ikke finde anvendelse på de minimis-støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.
- (6) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på de minimis-eksportstøtte eller de minimis-støtte, der begunstiger indenlandske produkter i forhold til importerede. Den bør navnlig ikke finde anvendelse på støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre lande. Støtte til dækning af omkostningerne ved deltagelse i varemesser eller ved undersøgelser eller konsulent-tjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.
- (7) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på kriseramte virksomheder som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽¹⁾ i betragtning af vanskelighederne med at fastlægge bruttosubventionsækvivalenten for støtte til denne type virksomhed.
- (8) På grundlag af Kommissionens erfaringer kan det fastslås, at støtte på højst 200 000 EUR over en treårig periode ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller ikke fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og derfor ikke falder ind under traktatens artikel 87, stk. 1. For virksomheder i vejtransportsektoren bør dette loft fastsættes til 100 000 EUR.
- (9) De år, der lægges til grund i denne forbindelse, er regnskabsårene som benyttet til skatteformål af virksomheden i den pågældende medlemsstat. Den relevante treårsperiode er glidende i den forstand, at man, hver gang der ydes ny de minimis-støtte, skal fastlægge den samlede de minimis-støtte, der er ydet i det indeværende og de to foregående regnskabsår. Der bør tages hensyn til støtte, der er ydet af en medlemsstat, også selv om den finansieres helt eller delvis med fællesskabsmidler. Støtte ud over de minimis-loftet bør ikke kunne opdeles i flere mindre dele for dermed at kunne henføres under denne forordnings anvendelsesområde.
- (10) I overensstemmelse med de principper, der gælder for statsstøtte, som er omfattet af traktatens artikel 87, stk. 1, bør de minimis-støtte anses for at være ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til den gældende nationale ordning.
- (11) For at hindre en omgåelse af den maksimale støtteintensitet, som er omhandlet i forskellige fællesskabsinstrumenter, bør de minimis-støtte ikke kunne kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte specifikke tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller en beslutning, som Kommissionen har vedtaget.
- (12) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og en korrekt anvendelse af de minimis-loftet bør alle medlemsstater anvende den samme beregningsmetode. For at lette beregningen bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til bruttosubventionsækvivalenten i overensstemmelse med gældende praksis ved anvendelsen af de minimis-reglen. Subventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud eller for rateudbetalt støtte beregnes på grundlag af de gældende markedsrenter på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrentesatserne i forbindelse med denne forordning anses for at svare til de referencesatser, der med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen på grundlag af objektive kriterier og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på Internettet. Det kan dog være nødvendigt at lægge yderligere basispoint til minimumsatsen på grund af den stillede sikkerhed eller den risiko, der er knyttet til støttemodtageren.
- (13) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun finde anvendelse på de minimis-støtte, som er gennemsigtig. Gennemsigtig støtte er støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering. En sådan præcis beregning kan f.eks. foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud og begrænsede skattefritagelser. Støtte indeholdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel holdes under de minimis-loftet. Støtte indeholdt i transaktioner med risikokapital,

⁽¹⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

jf. EF-retningslinjerne for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder⁽¹⁾, bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, holdes under de minimis-loftet for hver enkelt virksomhed. Støtte indeholdt i lån bør behandles som gennemsigtig de minimis-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de gældende markedsrenter på støttestidspunktet.

(14) Denne forordning udelukker ikke, at en foranstaltning vedtaget af en medlemsstat eventuelt ikke skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1, af andre grunde end de i denne forordning nævnte, f.eks. i tilfælde af kapitaltilførsler, hvor foranstaltningen er vedtaget i overensstemmelse med markedsinvestorprincippet.

(15) Det er nødvendigt at skabe retssikkerhed med hensyn til garantiordninger, som ikke vil kunne påvirke samhandelen og fordrøje konkurrencen, og for hvilke der foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at der kan foretages en pålidelig vurdering af de potentielle virkninger. Forordningen bør derfor omsætte det generelle de minimis-loft på 200 000 EUR til et garantispecifikt loft, baseret på det garanterede beløb i forbindelse med det individuelle lån, som ligger til grund for garantien. Dette specifikke loft bør beregnes efter en metode til vurdering af det statsstøttebeløb, der er indeholdt i garantiordninger for lån til rentable virksomheder. Den metode og de oplysninger, der anvendes til beregning af det garantispecifikke loft, bør ikke anvendes på kriseramte virksomheder som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Dette specifikke loft bør derfor ikke gælde for individuel ad hoc-støtte, som ydes uden for en garantiordnings anvendelsesområde, for støtte til kriseramte virksomheder eller for garantier for underliggende transaktioner, der ikke udgør et lån, såsom garantier for aktietransaktioner. Det specifikke loft bør fastsættes på grundlag af det forhold, at en garanti på 1 500 000 EUR kan anses for at have en bruttosubventionsækvivalent svarende det generelle de minimis-loft, når der tages hensyn til en maksimumssats (nettokonkursrate) på 13 %, der repræsenterer det mest pessimistiske scenario for garantiordninger i Fællesskabet. Dette beløb bør nedsættes til 750 000 EUR for virksomheder i vejtransportsektoren. Kun garantier, der dækker op til 80 % af det underliggende lån, bør være omfattet af disse specifikke lofter. En metode, som Kommissionen har godkendt på grundlag af en anmeldelse i henhold til en kommissionsforordning på statsstøtteområdet, såsom Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 af 24. oktober 2006 om anvendelse af traktatens

artikel 87 og 88 på medlemsstaternes regionale investeringsstøtte⁽²⁾, kan også anvendes af medlemsstaterne til vurdering af en garantis bruttosubventionsækvivalent, hvis den godkendte metode udtrykkeligt tager sigte på den type garantier og underliggende transaktioner, der er relevante i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning.

(16) På grundlag af en anmeldelse fra en medlemsstat kan Kommissionen undersøge, om en støtteforanstaltning, der ikke består i et tilskud, et lån, en garanti, et kapitalindskud eller en transaktion med risikokapital, medfører en bruttosubventionsækvivalent, som ikke overstiger de minimis-loftet og derfor kan være omfattet af denne forordnings bestemmelser.

(17) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttere reglerne overholdes, og især at støtte, der ydes i henhold til de minimis-reglen, opfylder betingelserne herfor. I overensstemmelse med samarbejdsprincippet i traktatens artikel 10 bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede støtte, der ydes i henhold til de minimis-reglen til den samme virksomhed, ikke overstiger loftet på 200 000 EUR i en periode på tre regnskabsår. Når medlemsstaterne yder de minimis-støtte, bør de derfor meddele den pågældende virksomhed støttebeløbet og støttens karakter af de minimis-støtte med henvisning til denne forordning. Inden medlemsstaten yder en sådan støtte, bør den også indhente en erklæring fra virksomheden om anden de minimis-støtte, som virksomheden har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår, og nøje kontrollere, at de minimis-loftet ikke overskrides som følge af den nye de minimis-støtte. Det bør dog også kunne sikres ved hjælp af et centralt register, at loftet overholdes, og når der er tale om garantiordninger, som Den Europæiske Investeringsfond har oprettet, kan fonden selv opstille en liste over støttemodtagere og pålægge medlemsstaterne at underrette støttemodtagerne om den de minimis-støtte, de har modtaget.

(18) Forordning (EF) nr. 69/2001 udløber den 31. december 2006. Nærværende forordning bør derfor anvendes fra den 1. januar 2007. I betragtning af at forordning (EF) nr. 69/2001 ikke fandt anvendelse på transportsektoren, der hidtil ikke havde været underlagt de minimis-regler, og at der også var tale om et meget begrænset de minimis-beløb inden for forædling og afsætning af landbrugsprodukter, bør nærværende forordning anvendes på støtte, der inden dens ikrafttræden er ydet til virksomheder i transportsektoren og inden for forædling og afsætning af landbrugsprodukter, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Individuel støtte, som er ydet i henhold til forordning (EF) nr. 69/2001 i dennes gyldighedsperiode, bør heller ikke berøres af nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 302 af 1.11.2006, s. 29.

(19) Af hensyn til Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør denne forordnings gyldighedsperiode begrænses. Såfremt forordningen ikke forlænges ved gyldighedsperiodens udløb, bør medlemsstaterne have en tilpasningsperiode på seks måneder for den de minimis-støtte, der var omfattet af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder i alle sektorer, med undtagelse af:

- a) støtte til virksomheder inden for fiskeri og akvakultur, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾
- b) støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, der er opført i bilag I til traktaten
- c) støtte til virksomheder inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der er opført i bilag I til traktaten, i følgende tilfælde:
 - i) når støttebeløbet fastsættes på basis af prisen for eller mængden af sådanne produkter, som indkøbes hos primærproducenter eller afsættes af de pågældende virksomheder
 - ii) når støtten er betinget af, at den helt eller delvis videregives til primærproducenter
- d) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed
- e) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede
- f) støtte til virksomheder i kulsektoren som defineret i forordning (EF) nr. 1407/2002
- g) støtte til virksomheder, som udfører vejgodstransport for fremmed regning, til køb af transportkøretøjer
- h) støtte til kriseramte virksomheder.

2. I denne forordning forstås ved:

- a) »landbrugsprodukter«: de i bilag I til EF-traktaten opførte produkter, med undtagelse af fiskevarer
- b) »forarbejdning af landbrugsprodukter«: enhver form for behandling af et landbrugsprodukt, hvorved der fremkommer et produkt, som også er et landbrugsprodukt, med undtagelse af nødvendige aktiviteter på bedriften for at forberede et animalsk produkt eller et planteprodukt til det første salg
- c) »afsætning af landbrugsprodukter«: opbevaring eller udstilling med henblik på salg, udbydelse til salg, levering eller enhver anden form for markedsføring, med undtagelse af en primærproducents første salg til forhandlere eller forarbejdningens virksomheder og enhver aktivitet til forberedelse af et produkt til et sådant første salg; en primærproducents salg til den endelige forbruger betragtes som afsætning, hvis det finder sted i særskilte lokaliteter, der er indrettet til dette formål.

Artikel 2

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i denne artikels stk. 2 til 5, anses ikke for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

2. Den samlede de minimis-støtte til en enkelt virksomhed må ikke overstige 200 000 EUR over en periode på tre regnskabsår. Den samlede de minimis-støtte til en enkelt virksomhed i vejtransportsektoren må ikke overstige 100 000 EUR over en periode på tre regnskabsår. Disse lofter gælder uanset de minimis-støttens form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med fællesskabsmidler. Treårsperioden fastlægges på grundlag af de af virksomheden anvendte regnskabsår i den pågældende medlemsstat.

Hvis det samlede støttebeløb i forbindelse med en støtteforanstaltning overskrider dette loft, kan støtten ikke henføres under denne forordning, end ikke for en del, som holder sig inden for loftets rammer. I så fald kan denne støtteforanstaltning ikke henføres under denne forordning, hverken på det tidspunkt, hvor støtten ydes, eller senere.

⁽¹⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

3. Det i stk. 2 fastsatte loft angives som et kontant tilskud. Alle tal, der benyttes, skal angive bruttobeløbene, dvs. før nogen form for beskatning. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål og til beregning af bruttosubventionsækvivalenten, er den gældende referencesats på støttetidspunktet.

4. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennem-sigtig støtte«). Her gælder følgende:

- a) støtte indeholdt i lån behandles som gennemsigtig de minimis-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af gældende markedsrenter på det tidspunkt, hvor lånet blev stillet
- b) støtte indeholdt i kapitaltilførsler betragtes ikke som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel holdes under de minimis-loftet
- c) støtte indeholdt i transaktioner med risikokapital betragtes ikke som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, holdes under de minimis-loftet for hver enkelt virksomhed
- d) individuel støtte, der ydes til virksomheder, som ikke er kriseramte, i henhold til en garantiordning, behandles som gennemsigtig de minimis-støtte, når den garanterede del af det underliggende lån ikke overstiger 1 500 000 EUR pr. virksomhed. Individuel støtte, der ydes i henhold til en garantiordning til virksomheder i vejtransportsektoren, som ikke er kriseramte, behandles som gennemsigtig de minimis-støtte, når den garanterede del af det underliggende lån, der ydes i henhold til en sådan ordning, ikke overstiger 750 000 EUR pr. virksomhed. Hvis den garanterede del af det underliggende lån kun tegner sig for en given andel af dette loft, anses garantiens bruttosubventionsækvivalent for at svare til den samme andel af det gældende loft, der er fastsat i artikel 2, stk. 2. Garantien må ikke overstige 80 % af det underliggende lån. Garantiordninger betragtes også som gennemsigtige, hvis i) metoden til beregning af garantiernes bruttosubventionsækvivalent er blevet godkendt af Kommissionen inden ordningens gennemførelse på grundlag af en anmeldelse i henhold til en anden forordning, som Kommissionen har vedtaget på statsstøtteområdet, og ii) den godkendte metode udtrykkeligt tager sigte på den type garantier og underliggende transaktioner, der er relevante i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning.

5. De minimis-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumu-

lering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte specifikke tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller beslutning vedtaget af Kommissionen.

Artikel 3

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt at yde de minimis-støtte til en virksomhed, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det potentielle støttebeløb (udtrykt i bruttosubventionsækvivalent) og støttens karakter af de minimis-støtte med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel og referencen til *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder i henhold til en ordning, og det individuelle støttebeløb er forskelligt fra virksomhed til virksomhed, kan den pågældende medlemsstat vælge at indfri denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald anvendes det faste beløb til at fastslå, om det loft, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, er overholdt. Inden medlemsstaten yder støtten, indhenter den desuden en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om al anden de minimis-støtte, som denne har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår.

Medlemsstaten kan først yde den nye de minimis-støtte, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som virksomheden har modtaget i den pågældende medlemsstat i en periode, der omfatter det indeværende og de to foregående regnskabsår, kommer til at overskride det loft, der er fastsat i artikel 2, stk. 2.

2. Når en medlemsstat har oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af samtlige myndigheder i den pågældende medlemsstat, anvendes denne artikels stk. 1, første afsnit, ikke længere fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre år.

Når en medlemsstat i henhold til en garantiordning yder støtte i form af en garanti, der finansieres over EU-budgettet via Den Europæiske Investeringsfond, anvendes denne artikels stk. 1, første afsnit, ikke længere.

I sådanne tilfælde anvendes følgende tilsynsordning:

- a) på grundlag af oplysninger, som finansielle formidlere skal give Den Europæiske Investeringsfond, opstiller denne på årsbasis en liste over støttemodtagere og den støtte udtrykt i bruttosubventionsækvivalent, de hver især har modtaget. Den Europæiske Investeringsfond sender disse oplysninger til den pågældende medlemsstat og til Kommissionen, og

- b) den pågældende medlemsstat videregiver disse oplysninger til de endelige støttemodtagere inden tre måneder efter, at den har modtaget dem fra Den Europæiske Investeringsfond, og
- c) den pågældende medlemsstat indhenter en erklæring fra de enkelte støttemodtagere om, at den samlede de minimis-støtte, som de har modtaget, ikke overstiger det i artikel 2, stk. 2, fastsatte loft. Hvis loftet overskrides for en eller flere støttemodtageres vedkommende, sikrer den pågældende medlemsstat, at den støtteforanstaltning, der har medført overskridelsen af loftet, enten anmeldes til Kommissionen eller kræves tilbagebetalt fra støttemodtageren.

3. Medlemsstaterne samler og registrerer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan fastslås, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om en individuel de minimis-støtteforanstaltning opbevares i ti år fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i ti år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt støtte i henhold til ordningen. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede de minimis-støttebeløb, som en virksomhed har modtaget.

Artikel 4

Ændring

Artikel 2 i forordning (EF) nr. 1860/2004 ændres således:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2006.

- a) I nr. 1 udgår »forarbejdning og afsætning«
- b) nr. 3 udgår.

Artikel 5

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte, der inden dens ikrafttræden er ydet til virksomheder i transportsektoren og inden for forædling og afsætning af landbrugsprodukter, hvis støtten opfylder alle betingelserne i artikel 1 og 2. Støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen efter de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

2. Individuel de minimis-støtte, der er ydet mellem den 2. februar 2001 og den 30. juni 2007, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 69/2001, anses ikke for at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og er derfor fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

3. Ved denne forordnings udløb kan de minimis-støtte, der opfylder forordningens betingelser, fortsat ydes i en periode på seks måneder.

Artikel 6

Ikrafttræden og gyldighedsperiode

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen